

[Christmas Møller.]

sig tilstrækkeligt Kendskab til Prisdannelsen for de af Aftalen omfattede Varer eller andre Ydelser.“

Alle Oplysninger skal den erhvervsdrivende efter § 5, 6te Stykke, stille til Raadighed. Der er ikke taget noget Forbehold angaaende Hemmeligheder; tekniske Hemmeligheder af den ene eller den anden Art kan naturligvis spille en betydelig Rolle her. Forbehold er ikke taget, og i 7de Stykke siges der, at om de foretagne Undersøgelser og deres Resultat afgiver Raadet snarest muligt Indberetning til Ministeren, og sammen med Indberetningen skal Raadet sende Ministeren det fornødne Oplysningsmateriale.

Altsaa, med Hensyn til Prisaftalerne kan ikke blot de Selskaber, som har Prisaftaler, men kan ifølge 2det Stykke i § 5 alle Virksomheder, alle Enkeltpersoner, som Raadet skønner, at man skal tage fat paa, være pligtige at give alle mulige Oplysninger om Virksomheden. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister er klar over, hvilke Konsekvenser dette kunde faa, men jeg kan i hvert Fald sige, at vi fra vor Side kan ikke gaa med til en saadan Lovgivning.

Inden jeg gaar videre til sidste Afsnit, vil jeg gerne gøre en Bemærkning yderligere om § 5, og det er denne almindelige, at jeg tror, det vilde være særdeles formaalstjenligt, om Ministeren i et kommende Udvalg vilde foranledige, at vi fik en virkelig Undersøgelse af, hvor megen Nytte de prisregulerende Foranstaltninger under Krigen gjorde, og om Ministeren vilde give os en yderligere Redegørelse angaaende Forholdet mellem de Avancer, som man paa en Række Standardvarer tillod under Prisreguleringen, og de Avancer, der faas paa de paagældende Varer i Dag.

Jeg sagde før, at man paa hele dette Omraade for meget fæster sig ved den Tvang, som laa i Prisreguleringen, og maaske derfor saa noget mindre paa den af mig fremhævede Side af Sagen, og dette var naturligt, som Forholdene laa paa det daværende Tidspunkt; men jeg tror, det vilde være overordentlig formaalstjenligt, om vi fik en sagkyndig Redegørelse for hele det Forhold: hvad der tjentes paa Varerne under Prisreguleringen, og hvad der tjenes paa dem i Dag.

Jeg tror, man allerede nu kan fastslaa, at paa en Række Standardvarer skabtes der under Krigen just i Kraft af Prisreguleringen langt større Fortjenester, end om man selv i det lukkede Land havde haft et frit Marked. Det kan ikke være den højtærede Minister,

som havde en hel Del med disse Ting at gøre, ubekendt, at der er forekommet Tilfælde, hvor Erhvervenes Repræsentanter skulde op til den paagældende Minister og tale med ham om den Avance, de nu skulde have, og hvor de i Forvejen efter god gammel Manér havde sagt til sig selv: nu maa vi have en Avance, der kan slaas lidt af paa, for man skulde jo handle om det, og naar de saa fik den daværende Ministers Tilbud om den Avance, han havde tænkt sig, laa denne i flere Tilfælde betydeligt over, hvad de paagældende selv havde tænkt sig. At de saa ikke begyndte at slaa af, men sagde ja med sure Miner og gnavne Lader, fordi man jo alligevel helst skal have det mest mulige ud af det, det vil enhver, som er Jyde — hvad den højtærede Minister er — og derfor har Forstand paa Forretninger, ogsaa kunne forstaa.

Der er saaledes stillet Oplysninger til min Raadighed, hvorefter man f. Eks. for Sukkerets Vedkommende under Prisreguleringen har faaet en Avance af 15 pCt.; nu er den 3—4 pCt. Ved Detailsalg af en Gris paa 75 kg tjentes der under Krigen 30 Kr.; det var oven i Købet et Uheld, at man ikke kom op paa at tjene 36 Kr. Men der tjentes altsaa ca. 30 Kr., hvor Fortjenesten nu ligger omkring en halv Snes. Derfor siger jeg til Ministeren, at jeg mener det vilde være formaalstjenligt, om vi fik en virkelig sagkyndig Udredning af hele dette Forhold, hvordan Prisreguleringen har virket med Hensyn til Avancebegrænsning o. s. v.

Jeg vender mig da endelig til det sidste Afsnit, som jeg kunde sige for saa vidt kunde gøre det ud for det hele. For i sidste Afsnit, i § 6 staar der, at Tilsynsraadet, altsaa de 10 ministerielle af de 16 Medlemmer, skal følge Udviklingen og afgive Erklæring om Spørgsmaal, der forelægges Raadet af Ministeren, og gøre Indstilling til denne om Gennemførelsen af saadanne Foranstaltninger til Sikring af Forbrugernes Interesser, som Raadet efter sket Undersøgelse finder ønskelige; og Tilsynsraadet kan ifølge § 7 til Fremme af sine Undersøgelser kræve indsendt Regnskaber, Oplysninger og Forklaringer, mundtlige eller skriftlige, af private Personer og Foretagender, ligesom Staten og Kommunerne skal staa til Raadighed. I §§ 6 og 7 gives i Virkeligheden hele Erhvervslivet ind under Ministeren for Handel og Industri og hans Tilsynsraad.

Derfor kan jeg altsaa om dette Lovforslag sige, at det giver sig efter vor Opfattelse ud for noget andet, end det er. Det er ikke et Forsøg paa at røre ved det store betydningsfulde og meget samfundsvigtige Spørgs-